

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 2 Pv 327/19/5505-8
EEČ: 2-39-72-2020

Liptovský Mikuláš 22.01.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona
prečin: výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX 3571/33, 031 01 XXXXX, Slovensko
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- prečin: výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 19. 08. 2019 v čase okolo 19.30 hod. na parkovisku pred vchodom do nákupného centra RGB Liptov na Kamennom poli č. 4449/3 v Liptovskom Mikuláši povedal XXXXX minimálne päťkrát, že ho zabije a následne ho hlavou udrel do hrude, počas čoho pred ním zatínal obe päste so slovami „zabijem ťa“, čo u XXXXX vzbudilo dôvodnú obavu o jeho život a zdravie,

Okresnému úradu v Liptovskom Mikuláši, Odboru všeobecnej vnútornej správy,
pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide

o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ XXXXX uznesením zo dňa 30.08.2019 pod ČVS:ORP-585/OO-LM-2019 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorého skutku sa mal dopustiť spôsobom popísaným vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

V priebehu skráteného vyšetrovania bol vypočutý obvinený XXXXX, ktorý poprel spáchanie skutku, ktorý je mu kladený za vinu. Na svoju obhajobu uviedol, že v ten deň bol pred RGB Liptov aj spolu s kamarátmi Žirkom a Čonkom, a tu na parkovisku stretol XXXXX, ktorého pozná z herne, tento bol aj spolu s otcom. Začal im vulgárne nadávať on sa ho spýtal, prečo je taký drzý, slovný konflikt medzi nimi pokračoval ďalej, a vtom mu XXXXX vrazil boxerom do tváre a pustila sa mu krv z nosa. On sa mu nevyhrážal ani ho nenapadol, kamarátov nebil.

Poškodený XXXXX vo svojej výpovedi uviedol, že na parkovisku pred RGB Liptov pred vchodom videl troch Rómov, pričom jedného z nich poznal z herne. Bol opitý a začal na neho vykrikovať, že ho zabije. On mu povedal, že nech mu dá pokoj a nech vypadne od neho. Róm sa na neho natlačil, a to hlavou do hrude, zatílnal päste a stále hovoril, že ho zabije. Preto ho udrel jedenkrát päťou do tváre v dôsledku čoho spadol na zem. Druhý Róm ho dvíhal zo zeme a ten ďalší sa ho spýtal, že prečo ho udrel. On odišiel preč smerom ku autu a vtom vyšli z obchodného centra ďalší traja Rómovia a vykrikali na neho, že má ísť k nim, ale on nešiel. Keď sa mu obvinený vyhrážala zabitím on z tohto nemal žiadnu obavu o svoj život a zdravie, bol od nich o dosť vyšší, ale bál sa o synovca aby mu niečo neurobili. Nevie ako je možné, že v trestnom oznámení je uvedené, že pociťoval obavu o svoj život, ale on nič také pri výsluchu nepovedal. Nepociťoval ani nepociťuje žiadnu obavu z konania obvineného. S týmto Rómom mal problém už v herni, kde chodieval, provokoval a urážal a rozbíjal automaty a preto ho z herne poslal preč.

Svedkovia XXXXX a XXXXX vypovedali v intenciách výpovede obvineného XXXXX. Stepan Khudik vypovedal totožne ako jeho syn – poškodený XXXXX.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a spácha čin závažnejším spôsobom (so zbraňou) a na chránenej osobe.

Vyhrážanie musí byť samo o sebe takej kvalitatívnej úrovne, že je objektívne spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu u toho, voči komu hrozba smeruje. Dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu u poškodeného, ktorému sú tieto vyhrážky adresované, zo zla, ktorým sa vyhráža. Pri posudzovaní otázky, či je vyhrážanie spôsobilé v inom vzbudiť dôvodnú obavu, treba prihliadať na všetky konkrétne okolnosti prípadu, najmä na povahu vyhrážky, na fyzické a charakterové vlastnosti páchatel'a v porovnaní s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodeného, na ich vzájomný vzťah, ako sa páchatel' pri vyhrážaní správal, či mal v rukách nejaký predmet alebo zbraň a pod.. Napríklad z okolnosti, že vyhrážanie bolo sprevádzané správaním, ktoré ilustrovalo odhodlanie páchatel'a naplniť vyhrážky smrťou alebo inou ťažkou ujmom na zdraví tak, že páchatel' držal v rukách nôž alebo inú zbraň, možno usudzovať, že vyhrážanie bolo spôsobilé vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu. Na druhej strane treba starostlivo zhodnotiť závažnosť vyhrážky, a

teda odlišovať nebezpečné vyhrážanie od iných hrubých, arogantných, agresívnych či vulgárnych verbálnych prejavov, ktoré nie sú prečinom, ale iba priestupkom.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Vyhodnotením dôkazov jednak jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne som dospel k záveru, že v priebehu vyšetrovania nebol vyprodukovaný taký dôkaz, ktorý by preukazoval, že došlo k naplneniu objektívnej stránky skutkovej podstaty daného trestného činu a to k preneseniu vyhrážok, ktoré by mohli vzbudiť dôvodnú obavu. Je nepochybné, že z formálneho hľadiska vyhrážky prednesené boli.

Z hľadiska skúmania konkrétnych následkov, či eventuálna vyhrážka bola vôbec objektívne spôsobilá vzbudiť dôvodnú obavu u poškodeného je dôležité zisťovať konkrétny postoj poškodeného k správaniu sa obvineného. Primárne samotný poškodený musí objasniť aké pocity v ňom vyvolalo správanie sa obvineného a z akých dôvodov. Orgány činné v trestnom konaní dokázali v tomto prípade objektívne vyhodnotiť kvalitatívnu úroveň vyhrážok, kde samotný poškodený XXXXX tieto vyhodnotil ako také, ktoré v ňom nevyvolali obavu o jeho život a zdravie.

Táto okolnosť teda výrazne ovplyvnila posudzovanie stupňa závažnosti konania obvineného, ktorá za takýchto skutkových okolností nemôže byť automaticky hodnotená vyššie ako nepatrná, a to predovšetkým z hľadiska dosiahnutého následku, ktorý fakticky absentuje, pretože poškodený samotné vyhrážky nevyhodnotil ako vyvolávajúce v ňom obavy. V rámci dokazovania bola teda ustálená a preukázaná len časť protiprávneho konania obvineného, ktorá bola založená na vulgárnych nadávkach poškodenej a na fyzickom napadnutí menšej intenzity-facke.

Konanie obvineného teda jednak nenapĺňa objektívnu stránku uvedeného prečinu a tiež s ohľadom na kritériá uvedené v § 10 ods. 2 Trestného zákona dosahuje stupeň iba nepatrnej závažnosti.

Konanie obvineného však bolo nutné preskúmať aj z pohľadu znenia skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Tohto prečinu sa páchatel' dopustí vtedy, ak slovné alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom sa dopustí hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

Z pohľadu vyššie citovaných kritérií uvedených v ustanovení § 10 ods. 2 Trestného zákona som preskúmal konanie obvineného aj z hľadiska jeho fyzických aktivít, teda konkrétne akým spôsobom viedol útok na osobu poškodeného. Samotný poškodený XXXXX vo svojej výpovedi konštatoval, že obvinený sa na neho natlačil hlavou a zatínal päste. Vykonaným dokazovaním teda nebolo preukázané žiadne také konanie obvineného, kde by útok voči telu poškodeného viedol údermi, päšťou alebo kopmi. Z uvedeného teda vyplýva a korešponduje s tým aj výpoveď poškodeného, že poškodený neutrpel žiadne zranenie a teda z hľadiska poškodenia jeho zdravia nedošlo k žiadnemu následku. S ohľadom na kritériá uvedené v § 10 ods. 2 Trestného zákona dosahuje aj konanie obvineného, ktoré charakterizuje prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona iba stupeň nepatrnej závažnosti, a teda nemôže sa jednať ani o tento prečin.

Vyššie popísané preukázané konanie obvineného (prednesené vyhrážky, vulgárne nadávky, tlačenie sa na telo poškodeného a hrozba päšťou) však porušuje pravidlá občianskeho spolužitia a zásady občianskej morálky a možno ho subsumovať pod skutkovú podstatu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu

podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrážaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo preto potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Marian Vagač
prokurátor